

Heer, in Uw handen beveel ik mijn geest.

† BID VOOR DE ZIEL †

van Mijnheer

MARCEL BRUSSELMAN

zoon van wijlen

HECTOR EN VAN ELISA VAN HUFFEL

geboren te Zegelsem, de 8 oktober 1935 en er
schielijk overleden de 6 april 1966, gezalfd met de
H. Olie « in extremis ».

Wat is het leven hier op aarde toch ongelijk en verschillend voor de mensen : voor de enen schijnt alles mee te vallen en te lukken en zij kunnen gedurig genieten van het leven : voor de anderen is het leven een aanhoudende beproeving en gevuld met kwalen en gebreken...; voor de enen een langen gelukkig leven, voor de anderen een kort bestaan gevuld met kruis en lijden.

Neen, in dit leven is er geen gerechtigheid. Daarom leert de Heer zelf : « zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden ».

Voor Marcel was het leven niet mild. Geplaagd met een hartkwaal die onvermijdelijk zijn levenslust milderde en wegnam in de schoonste jaren van zijn leven, doorstond hij een zware en gevaarlijke hartoperatie ; doch hij herstelde niet, hij kwam niet op krachten en kreeg niet de blijde hoop op beternis ; integendeel, hij voelde aan dat zijn krachten afnamen en dat weldra wellicht het onvermijdelijke zou gebeuren... 't Was woensdag in de Goede Week ; hij werd onwel... maar wellicht heeft hij toch die voldoening nog gehad, te sterven in de armen van zijn moeder die hem zo tederlijk liefhad en die om haar jongen zo zeer bezorgd en bekommerd was, vooral na de al te vroegtijdige dood van vader.

O God, wat is het leven hard en pijnlijk voor ons ! En toch wij aanbidden uw mysterie. Wij geloven dat Jezus al ons lijden op Zich heeft genomen en geheiligd in Zijn doodstrijd en op zijn Kruis. Jezus heeft geleden en is gestorven

om te kunnen verrijzen en om onze verrijzenis mogelijk te maken. Heer, wij danken U om ons geloof... in dit geloof willen wij leven en sterven, want het is het enige wat ons kan redden.

Duurbare moeder, ik dank U voor al uw zorgen en voor uw meêvoelen : blijf aan vader en aan mij denken, blijf voor ons bidden. Geliefde grootmoeder, bid maar dikwijls uw « paternoster » voor ons, zelfs luïdop, zoals zij bezig waart toen de priester bij u kwam voor uw paasbiecht en ongeveer op het ogenblik dat ik aan 't sterven was. Beste broërs, zusters, familie en vrienden, bidt veel voor mij opdat God mijn arme ziele in Zijn barmhartigheid ontvangte.

Vaart allen wel en vergeet mij niet in uw gebeden.

Bid de vier akten.

De families Brusselman, Van Huffel, Schietecatte en

De Cubber,

BEDANKEN.

Van Der Donckt, Zegelsem